

לקראת המרתון החברתי.....

עוֹז לְשִׁינֵי

מעבריס שונים אנו שומעים את הקריאה -
הבו לנו שינויים!

"היזהרו מפני נטורי-קרתא שמרניים" קורא
פלוני. "עוז לשינוי לנוכח העקומה היורדת"
מתריע אלמוני. "דרוש לנו שינוי בקפיצת
מדרגה" - מזעיק פלמוני.

אתה קשוב לפעמוני האזעקה ומצפה לתרופות
הישועה הקונקרטיות - ומסתבר לך שפרט
למסקנה בדבר הצורך בשינויים - אין בצקלו-
נם של דורשי-השינוי הצעות מוגדרות וממשיות.
אין בתנועה ויכוח על הצורך בשינויים.....
הויכוח הוא רק על כיוון השינוי - האם
בכיוון של "יותר קיבוץ" או "פחות קיבוץ"...

אהרון ידלין ("קיבוץ" 10.6.87)

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

19.10. לילך הדר

דני חייט

20.10. גיק גולן

מר אלכס לוין

21.10. יעל לוין

22.10. נח שיין

יואל ווינטראוב

24.10. נעמי פורסטר

דני פורסטר

שני בוסקילה

עמי בן-צבי

נח בלר (נכד של טנא)

15.10. יונתן טובט

(הושמט בטעות מהגליון
הקודם)

18.10. צפורה ושאול סמברג

מיכל ואיתמר עדר

22.10. מטי ואיזי דיבון

י מ י - נ י ש ו א י ן

* * * * *

לכל החברים!

בעוד ימים מספר תיפתחנה האוניברסיטאות ואלפים ינהרו אליהן, לזכות במעט דעת. בין האלפים הללו אהיה גם אני. עבור רוב הסטודנטים החדשים יהיה השבוע הבא פתיחת דף חדש בחייהם והתחלת פרק חדש, שבו טמונות אין סוף אפשרויות. עבורי הלימודים הם הגשמת חלום.

ולכן אני רוצה להודות לכל חבר ולכל מי שמרגיש שותף באפשרות שניתנת לנו לצאת ללמוד. רזאת על אף המצב הכלכלי שבו שרוי המשק ובידיעה ברורה שתרומתנו הכלכלית למשק בעתיד הקרוב תהיה צנועה. בשלב זה לא אוכל לפזר הבטחות לגבי העתיד, חוץ מלומר שבהווה אני אסיר תודה, ובכך כבר הבטחתי משהו במרומז. שתהיה לכולנו שנה טובה -

א ל י ש ע

מה נשמע?

* "בסוכות תשבו שבעת ימים" - ובאמת צצו הסוכות בכל פינות המשק, אפילו בשכונת הפארק, שבקושי נכנסו לשם הדיירים. ליד חדר-האוכל, בפיסת הדשא האחרונה, בצמוד לבניין, עומדת סוכה חמודה וחבל שבמשך היום אי-אפשר לשבת בה, מחמת הרעש של המפלצת הזו שקודחת. יש להניח שעד סוף סוכות היא תגמור את עבודתה!?

* והערבים מלאים באירועים - מידרחוב בפרוייקט חרמון, אולי קצת פחות "חיי" מלפני שנה, אך אירוח מסור בבתים, כמצוות האושפיזין; בחג ראשון טיול משפחות למפל הלבן בגולן, בהדרכת טומי; ובשבת פיקניק לאור הירח בכנרת; ערב מהנה ורב משתתפים היה במועדון, כשג'ודי פרס ויונתן סטיל מנגנים בפסנתר.

אירוח מסוג אחר היה של אוסי, שהזמין את בוג'י כיתתו מהגימנסיה בווינה מלפני 50 שנה והגיעו כ-9 מהם, אפילו מארה"ב.

לעומת זאת, מטובא הזמנו אי-אלה משפחות והגיע רק סעיד עם משפחתו.

בלי לפגוע בכל המארגנים והמבצעים של אירועי חג הסוכות - שביחת הטלביזיה ודאי מוסיפה להשתתפות מירבית של החברה בתוכניות השונות. אולי נארגן עוד כמה שביחות קטנות בחגים הבאים?

ועוד בתוכנית ערב זמר בליל החג השני ולונה=פארק למחרת. (יש לציין שכל הכתבה הזאת נכתבה ביום שני).

* ואיך אפשר לא לכתוב על הפסטיבל לתיאטרון אתר בעכו, כשמחזהו של דודו על חנה סנש מוצג שם? כל יום נוסעים מכאן כל ה-FANS (מעודדים) ואנו מאחלים לדודו הצלחה בשיפוט התחרות. וגם אם לא יזכה - עצם העובדה שהצגתו נבחרה להשתתף בה הוא כבוד גם לו וגם לנו.

* אך סוכות או לא סוכות - הקטפות עובדות ואיתן הצוות המוגבר של הפלחה. עד כה (נכון ליום שני) קטפו כ-800 דונם, כשנשארו עדיין 500. יש להניח שעד שייצא גליון זה הרוב כבר יהיה אחרי הקטיפ (אם לא יירד גשם - טפו-טפו-טפו...). לגבי היבול והטיב אף אחד לא מוכן בשלב זה להמר, במיוחד שכנראה יש חילוקי דעות על אחוז הסוכר. ואני בתמימותי תמיד הנחתי שהסוכר הוא לתה ולקפה - ולא לכותנה.

* בשעה טובה ומוצלחת נגמרה עוד עונה של רחצה בבריכה. אלה הקבועים, שמוכנים לקום אפילו בחמש בבוקר כדי "לעשות בריכות" בוודאי יצטערו, וכמוהם קהל רב של מבוגרים וטף, שנהנו מהמים הצוננים בקיץ הלוהט שעבר.

* ועם סוף הקיץ והחגים חוזרים ללימודים הסטודנטים שלנו. למתחילים השנה ולממשיכים - בהצלחה!

ובחזית הבריאות - פולין שברה יד, כשביקרה במרכולית בגבעת-חיים, וזה רק מוכיח... מה זה בעצם מוכיח? שהמרכולית שלנו יותר טובה?

* בשלב זה - זה מה שיש. ובברכת חג שמח ושבת שלום י ע ל נ.

לפני סגירת הגליון נודע: יעלי פ. מתגייסת השבוע לפיקוד הנחייל - אחרונת בני כיתת היובל בעת שחרורם של ראשונים. שירות נעים ומועיל, יעלי!

הערות שאלה"ס

* היה לי עסק בדרום תל-אביב, ובמקום לתפוש אוטובוס הלכתי ברגל - תמיד יותר מעניין וסימן שזמני לא היה לחוץ באותו יום.

לפני שנים רחוב יהודה הלוי המה חיים. היום הוא הרבה יותר שקט, ואחרי-הצה-ריים בכל אופן, פחות צפוף. אחת מתמונות הרחוב שתמיד עניינה אותי הייתה סביב בית המשפט. ברחוב ישבו אנשים, שכל משרדם היה שולחן ומכונת כתיבה והם כתבו כל מיני תעודות ליגליות בשביל אלה שהיו צריכים להצהיר בשבועה ודברים דומים. חשבתי שכל זה נעלם כבר - אך לא! בעברי ברחוב כמעט בקצה עוד ישבו כמה כתבנים ליגליים כאלה, יותר זקנים, אך אצבעותיהם עוד זריזות על כפתורי מכונת הכתיבה העתיקות, ששירתו אותם. אז אין צורך להיכנס למשרד המפואר של איזה עורך-דין ולשלם גם בשביל התעודה וגם בשביל שכר הדירה. אפשר עדיין לקבל את השירות הליגלי הזה ברחוב יהודה הלוי.

* נימוסים. מנהג הוא במפעל שבערב ראש השנה כל עובדי המקום, חברים ועובדי חוץ, מתאספים כדי לברך "לשנה טובה". גם השנה התאספנו. הופתעתי לרעה כשראיתי שחברי המשק נכנסים, תיכף ניגשים לשולחנות הערוכים בכיבוד קל ושתייה, לוקחים פחית ומתחילים לשתות - כל זה לפני הפתיחה הטקסית של המפגש. עובדי החוץ, לעומת זאת, נכנסו, ישבו, האזינו בשקט לדברי הנואמים ורק אחרי הברכות ניגשו לאכול ולשתות. מה קרה לנימוסים שלנו? הרי אנו המארחים ודבר אלמנטרי הוא שהמארח מזמין את אורחיו לפני שהוא אוכל ושותה. ואיפה השארנו מאחורינו את הגישה המקובלת לכל אירוע מסוג זה, קודם הטקס ורק אחר-כך שתיית ה"לחיים"? אולי נפתח קורס לנימוסין?

* השיחה ביום הכיפורים הייתה מעניינת והנושא משך חברים רבים. אולי נשארנו יותר מדי קשורים לענייני דיומא, כפי שאחד החברים טען. אך בכל זאת, אם שיחה זו תהיה התחלת שורה של דיונים על הקיבוץ כדרך חיים ותנועה, אז היה כדאי באווירה רצינית ושקטה לערוך שיחה כזאת. כרגיל, פחות מדי צעירים לקחו חלק בשיחה ביחס לוותיקים. אני מקווה שלהבא הדיונים יתקיימו בקבוצות קטנות, כדי שכל הגילים יוכלו להביע את דעותיהם באופן חופשי ללא הפחד להביע דיעה לפני ציבור גדול. לעצם העניין, הייתה הסכמה רחבה שהזמנים השתנו. חלק גדול של המטרות הושגו לפני החברה כולה הן בארץ והן בעולם התחלפו. כתוצאה עלינו לחשוב מחדש ולנסות לכוון את העתיד, גם אם ידוע לכולנו שהחיים עושים את שלהם והעתיד לא יהיה זהה עם תכנונינו. הערה אישית אחת: אם פעם עובדת היותנו חסרי כמעט כל דבר הידקה את החברה, בעולם של היום "we can't afford" - להיות עניים!

* היו חברים שביכו את התהליכים שעוברים על יהדות העולם - התבוללות והתרחקות מהשורשים שהושרשו במשך אלפיים שנה שלא חיינו במדינה עצמאית ושהיינו נוכרים בארצות זרות. אין לי רגש כזה. אם לפני מלחמת העולם השנייה היו בסייה 16 מיליון יהודים בעולם, סימן שמשך השנים הרבות של קיום בני ישראל רוב האנשים שנולדו יהודים בחרו להצטרף לדת אחרת ולעם אחר, או ששיעור הילודה בקרב היהודים התקרב לאפס, דבר שלא נראה לי סביר אם לקחת בחשבון מה שידוע לנו על גודל המשפחות היהודיות. כנראה שלו היינו הופכים לעם גדול ורב כחול הים, אורנו לגויים היה מסנוור אותם לגמרי!

* התעשייה שלנו אינה במצב הכי הכי בזמנים אלה, וכמובן חברים שואלים שאלות רבות ונוקבות, ובצדק. אך, למרות מה שקוראים בעיתונות לפעמים, התעשיות בארצנו הקטנה אינן הגדולות והחזקות בעולם. בהשוואה עם ארצות מתקדמות אחרות התעשיות

(הערות שוליים - המשך)

שלנו קטנות, ובדרך-כלל קטנות מאוד, נחסרות הון עצמי של משקיעים פרטיים, שמהם-
רים על ההצלחה של השקעותיהם ומוכנים לשים כסף על קרן הצבי, בתקווה שהונם יגדל.
אך כידוע לפעמים הם מפסידים את ההשקעה. בארץ ובתנועה הקיבוצית המפעלים בנויים
בעיקר על הלוואות, הן של הממשלה והן של הבנקים. בזמנים קשים על המפעלים להמשיך
לשלם את הקרן והריבית בחזרה, דבר שתעשייה שמבוטסת על מכירת מניות בבורסה משוח-
רת ממנו. כך שאם המחירים יורדים כתוצאה מרגרסיה בכלכלת העולם וכתוצאה מהתחרות
במדינות שבהן רמת החיים והמשכורות נמוכות משלנו, אין לנו בארץ אותה גמישות שיש
לחברות הגדולות בחוץ-לארץ. אינני רוצה לטעון כאילו אין מה לעשות. כמובן שיש
אך כאן יותר קשה לשנות כיוון, להחליף שוקים, למצוא מוצרים חדשים או לפתח
משהו חדש מברצות-הברית, למשל, או ביפאן או אפילו בארצות פחות מפותחות באירופה.

גישת הקיבוצים עד כה היתה גם מאוד אינדיבידואליסטית. כל קיבוץ חיפש מפעל
ולא תמיד על בסיס הגיוני של שוק ויידע. העולם בזמננו שייך לגדולים או לקטנים
ממש, כגון עסק משפחתי. קיבוץ בודד אינו יכול להגיע לממדים של חברה רצינית,
נגיד בעלת מחזור של 50 מיליון דולר ויותר, מחזור שנחשב בארה"ב כבינוני. לכן
גישת כולנו חייבת להשתנות. עלינו לחשוב במושגים של שותפויות, של תעשיות מבוס-
סות על ייצור במשקים שונים, עם מטה ניהול ומכירות משותף. בכל אופן, עלינו
כמובן לעשות את כל מה שאפשר כדי להצליח, אך לא הובטח לנו גן שושנים והעולם
אינו חייב לנו כלום. עם כל רצוננו להפריד בין יכולתנו לעצב את חברתנו לפי
רצוננו והמצב הכלכלי, הדבר אינו ניתן. הכוח לכוון, לשנות, להיענות לדרישות
הפרט תלוי בכוח הכלכלי. עוצב אולי, אך עובדה.

מיכאל כ.

עם צאתי לחו"ל רצייתי לכתוב כמה מילים, להביע את
הערכתי לבית החם שיש לי כאן.
בזמן שירותי הצבאי היה לי כאן בסיס איתן, שהיה
תמיד מאחורי, תומך ומעודד.
אחר-כך, כשניל נפל, עמדתם כולכם, ניחמתם, עזרתם
ותמכתם באמא ובי.

ועד היום אני יודעת שיש לי כאן בית חם בכפר הנשיא.
בהזדמנות זו אני רוצה גם לאחל לכל בית כפר הנשיא
שנה טובה, שנת בריאות ושלוש.

בהתראות - באהבה
ב ל י נ ד ה

פילה טובה

האבן הנוערת

ביל ואזן - מונטריאול

מערכת של שישה סלעים גדולים עשויים בזלת אשר על פני שטחם החיצון חרוטה סידרה של צורות להבה. כאשר ערכת סקר באתר התרשמתי מאוד מהשטחים השרופים. במקום בו רציתי לשים את הסלעים מצאתי שיה מפותח שנראו בו סימני התחדשות ירוקים. המראה הזכיר לי את הסנה הנוערת של משה, ואז החלטתי לעבוד בחומר שעבר היתוך וולקני. סלעי הבזלת השחורים בתוספת החריטה שעל גביהן - משקפים את תהליך השתמרותה של אדמת בראשית שלנו.

ת ל - ח י '87 מה עוד אפשר לכתוב על תל חי '87 ולא נכתב עדיין? כל עיתון המכבד את עצמו כבר שלח כתב וצלם, ומחצית עם ישראל ביקר במקום. ובכן, יש דברים שכל אלה לא יודעים. הם לא יודעים, למשל, שדב קולט, שישן של הדשא שם בשק שינה במשך ארבעת ימי הפסטיבל, מצא את עצמו רוקד לאור הירח לצלילי המוסיקה (מבאך עד שירי נשמה) ומפעיל בו זמנית הבזקים! אולי גם לא ידועה כל כך העובדה שחודש ימים לפני כן עמלו הפסלים בשטח, וש"המשוגעים לדבר" (כולל מכאל כהן) כבר תיכננו את האירוע במשך חודשים רבים.

אולי גם לא היתה לכם אפשרות לחזות ב"פסל קרני לניזר" שעוביו 3 מ"מ ואורכו 300 מליין ק"מ, הנשלח לחלל ע"י האמן עזרא אוריון. "זהו אמן זומרני אולי, אבל רציני" מספר דב. "הוא גם עלה לאיזו גבעה בהרי ההימלייה ועיצב פסל שם. הוא איש כריזמטי מאוד. שקט, כל מילה יוצאת לאט לאט. הוא גר בשדה בוקר. תוכניותיו לעתיד: לפסל בחלל החיצון...."

ודב ממשיך לספר: "המטרה הכללית היא להביא פסלים לפסל במקום, בשביל המקום. מחצית הפסלים היו ישראלים (50% מהם חברי קיבוצים) והשאר באו מחו"ל. מסתבר שגם לאמן מפורסם ההזדמנות להקים משהו בלי עלות לעצמו מהווה פיתוי לא קטן. מלבד זה משך אותם האירוע עצמו - ההתכנסות והמפגש הבלתי אמצעי עם אמנים אחרים. כנראה כל אמן מבודד בהרגשתו חלק גדול מהזמן."

רובם ככולם התפעלו מן העובדה שמועצה אזורית נידחת מסוגלת להרים מבצע כזה, שכלל בין היתר הזזת סלעים (כ-15 טון) וסלילת שבילים במעלה ההר.

האמנים לא התחסו בעבודתם לנוף הכללי - מראה עמק החולה, הוד רכסי החרמון, או אפילו קרבת הגבול הצפוני - כל אחד שקע בפיסת הנוף האישי שלו, היבש, הקוצני, הסלעי - שהווה רקע אינטגרלי של העבודה. בדרך כלל פסלים מוקמים על רקע ריק, כדי להבליט את העבודה, וכאן ההרים היו חלק של היצירה.

"הרמה היתה מעורבת, ואופי הפסלים מגוון. מעבודה כמעט מיניאטורית, שרק הנתקל בה ממש יבחיך בה (עבודה נפלאה של הגרמני יואכים בנדאו) ועד לפסלים רבי-מימדים הכולטים מרחוק."

לקהל, שבא בהמוניו, הוקרנו גם סרטי וידיאו, שבהם כל אמן הסביר את גישתו לעבודה, וצולמו דרכי עבודתו. זאת היתה הזדמנות נדירה ולא רגילה לראות את האמן בפעולה.

המשך -

באולם אנה פרנקו וצגו גם דגמים של עבודות שלא נתקבלו לפסטיבל, וזה בוודאי רעיון יוצא דרפן. סך הכל, היתה זאת הזדמנות לראות חתך של הפיסול העכשווי.

החלק השני של הפסטיבל, ואולי המושך יותר לעיקר הקהל, היה במופעים של ריקוד, מוסיקה "מיצגים" ותנועה - מאומנות טהורה עד לאומנות עממית.

הגיע קהל מכל השכבות. באו לראות, באו ללעוג, באו ללעוג ונשארו לראות. היו כאלה שכעסו, בעיקר על הנסיון המובנה להרוס את אגדת תל-חי (פסל של אבריו מפורדור מורכב על "מיכלסונים" מלווה במתופפים!) התעופפו הערות כגון "מקלקלים את הנוף" "צריך לכלוא אותם"

אין ספק כי חצר תל-חי משרה אווירה כבדה, שהשפיעה על מופעים רבים. עיקרם עסק בנושאים כגון הקרבה, פולחן, מוות. אני מקווה שהאווירה הזו לא תחנוק את האירוע במשך השנים.

המפתח להצלחת האירוע בהשתתפות הפעילה של הקהל, שמסתובב (ברגל או בהסעה באו-או-בוסים) בגבעות בין הפסלים, וצופה בו זמנית או כל אחד לחוד במופעים השונים. זאת הזדמנות בלתי רגילה לקהל שלנו לראות אומנות מודרנית נסיונית מכל שטחי היצירה."

האם כבר מתכננים את הפסטיבל הבא?

סיפר: דב קולט
רשמה: אנגה

תודה

אנחנו רוצים להודות לכל החברות שעזרו לנו לטפל באימנו במשך החודש הראשון אחרי תאונתה. ישבו איתה בערב, ואפילו בלילה, ואנחנו מאוד מעריכים את זה. תודה מיוחדת לוויטה ולצוות המרפאה. בינתיים היא מרגישה באופן יחסי יותר טוב, ונקווה כי השיפור יימשך. שוב תודה,

ג'רי רדיאן

הודעה - מודעת התבררה.

החורף מגיע, ואיתו הגשמים, אנו מקווים. אי לכך חובה על כל נהג להקפיד ולסגור את החלונות של הרכב בגמר הנסיעה, על מנת שלא להרטיב את המכונית מבפנים.

סעו בזהירות - נסיעה נעימה, והתחבורה

נר זכרון

כ"ו תשרי - הילרי קפלן
א' חשוון - לוסקי אפטרות

הנידון: תרומת דם במשקכם

- ההתרמה תתקיים ביום רביעי, 28.10.87, בשעה 16.00.
- לא יבואו בחשבון כתורמים:
1. חולי לב, סכרת, אפילפסיה, אסטמה.
 2. חולים הסובלים מאנמיה (חוסר דם).
 3. נושאי מחלות אלרגיות קשות.
 4. נשים בהריון, מיניקות 6 חודשים מיום גמר ההריון.
 5. חברים/ות מתחת לגיל 18 או מעל גיל 65.
 6. חברים/ות שחלו בקדחת או בצהבת בתקופה של 5 השנים האחרונות.
 7. לחץ-דם עד 200/100 אפשרי לתרום.
 8. לוקחי תרופות אנטיביוטיות במשך 72 השעות האחרונות.
 9. חיסון כלבת במשך שנה.
- זכרו: תרומת דם מצילה חיי אדם.
- מ.ד.א. מספק כ-185,000 מנות דם בשנה לבתי החולים לטיפול בחולים ופצועים וכל זאת בעזרתך.

בכבוד רב
בן שטרית יעקב

מתאם התרמות דם מחוז הגליל והעמקים

אי מצוינין?

הודעה מוועדת ההצעות.

אנו מחפשים שני חברים המעומינים להיות נציגים למרכז התק"ם. כל מי

שמעוניין מוזמן להתקשר עם אחד מחברי הוועדה הרשומים מטה. כמו כן אנחנו נברך על הצעות למועמדים ל:

ריכוז נעורים
ריכוז ו. החתונות
וחברים ל:

1. ההנצחה
2. החבר המבוגר
3. הבנים

חברי ו. ההצעות

שמחה, מינה, טוטסי, אנג'י, דיב ד.

על מילתקי ילדים

לשלופה המתוק והחכם! כשהיננו ילדים שובבים עוד לא ידענו את מקומנו בהיררכיה (סדר לפי חשיבות) בחברה שלנו. לכן בדקנו על איזה ילד אחר אפשר להתנפל בלי להסתכן במכות. הסתבר שיש תמיד מישהו שלא כל כך מקובל בין ה"חבר'ה", ועליו אפשר ורצוי להתנפל מכמה סיבות.

(א) איך סכנה בדבר

(ב) כך אפשר לקנות אהדה מן החבר'ה.

(ג) נרגיש את עצמנו גדולים ובטוחים יותר.

אבל זה לא תמיד עבד, כי לפעמים אותו ילד נגמרה לו הסבלנות, והיה

(א) מלשין לגדולים.

(ב) מנפץ לך את הראש.

לרוב התגברנו על בעיות הילדות, וגדלנו עם בטחון עצמי מספיק בכדי להתגבר על הצורך למצוא שעיר לעזאזל: מה לעשות. יש כאלה שאיך להם בטחון עצמי, והם עדיין זקוקים למי שאפשר להתנפל עליו. בטח שמעו אגדות מן המאגר של סיפורים על דב קולט במטע, בחולה, בקו-או-פרטיב וכל מני מקומות אחרים (ושהופצו על ידי ילדים אחרים שהם עצמם שמעו אותם מיד שנייה, כי הם עצמם לא היו כאן בזמנים ההם). אך יידעו כולם שאני כבר לא משחק את משחקי הילדות. עייפתי מכם, וחוש ההומור שלי כבר לא מה שהיה.

אשמח להתייחס כאשר תחליטו להצטרף לעולם המבוגרים.

דב ק.

מילתקי ביל מקרה

(ליוצאים לחו"ל מכל הסוגים) איזי ד. ביקש לפרסם את הקטע הבא שנושאו ביטוח רפואי. נושא משעמם אולי, אבל יכולות להיות לו השלכות מרחיקות לכת, במיוחד בימים אלה של "חסכון בכל מחיר".

"מטורף מי שנוסע לחו"ל בלי ביטוח. אם חלילה הוא מתאשפז בבית-חולים ללא ביטוח, הוא נאלץ לשלם מכיסו מאות דולרים עבור יום אישפוז" - אומר סוכן הביטוח רני גלוגאו. בפיו סיפורים על ישראלים רבים שנאלצו לשלם עשרות אלפי דולרים מכיסם, מכיוון שלא היו מבוטחים.

אם כן, ברור שזה נחוץ. כמה זה עולה? עד גיל 18: 66 סנט עבור יום אישפוז. מגיל 19 עד 49: דולר אחד וחמישה סנטים. מגיל 50 ועד 59 - 1.55 דולר ביום, מ-60 עד 69 - 2.40 דולר, והנוסע מעל גיל 70 ישלם שלושה דולרים ועוד 90 סנטים, בעבור ביטוח ליום אישפוז.

לדברי רני גלוגאו מכסה הביטוח הרפואי לחו"ל הוצאות אישפוז עד 200 אלף דולר (750 ליום אישפוז במשך 125 ימים). הביטוח הרפואי מכסה גם את הוצאות הניתוחים, ההעברה באמבולנסים לבית החולים ולנמל התעופה ואת המשך הטיפול בארץ.

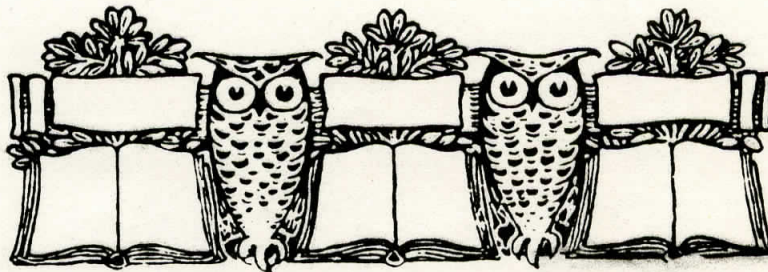
(מתוך עיתון "מעריב")

ספרייה חדשה

NEW BOOKS in the Library

<u>AUTHOR</u>	<u>TITLE</u>	<u>CONTENTS</u>
Clancy Tom	Red Storm Rising	East-West Power Novel
Dunnett D.	The Game of Kings	Novel - Lymond Saga
Dunnett D.	Queen's Play	" " "
White Terence	Chat Show	Novel
Ehrlich Max	The Bond	Novel - Suspense
Naipaul V.S.	Mr. Stone & the Knights' Companion	Novel
Friday Nancy	My Mother My Self	The daughter's search for identity
Cohn Norman	The Pursuit of the Millennium	. Revolutionary messianism in the Middle Ages and its bearing on modern totalitarian movements.
Modder M.F.	The Jew in the Literature of England	
Velikovsky I.	Worlds in Collision	Terrestrial & Human History
Lewerth M.	The Roundtree Women	Novel
Taylor David	Going Wild	Adventures of a Zoo Vet
Barstow Stan	A Kind of Loving	Novel
Unsworth Barry	Stone Virgin	"
Bradford B.T.	Hold the Dream	" (Sequence to "A Woman of Substance")
Steel Danielle	Fine Things	Novel
Colegate Isabel	The Shooting Party	"
Fante John	Wait until Spring, Bandini	Classic American Family Life
Follett Ken	Lie Down with Lions	Thriller. Afghanistan War
Gordon Mary	Men and Angels	Novel
Sillitoe Alan	A Start in Life	"

+&+&+&+&+&+&+&+

המפגש של בני כיתת '37' התקיים למרות הקשיים הגדולים. (הקשיים היו בעיקר שלי ואינני צריך להסביר מה היה טיבם).

ציפינו לזה כשנה והנה בא הרגע וארבע מכוניות הגיעו ומהם יצאו בני הכתה. לאחר כמה דקות ההרגשה היתה שרק אתמול נפרדנו. אם לציין דבר אחד שאפיין את המפגש, זאת העובדה שלא דברנו, כמעט, על "הימים ההם". כאילו השיחה נותקה אתמול ואנו ממשיכים אותה היום.

רק מפגש במשק והאווירה של הקבוץ אפשרו את ההצלחה.

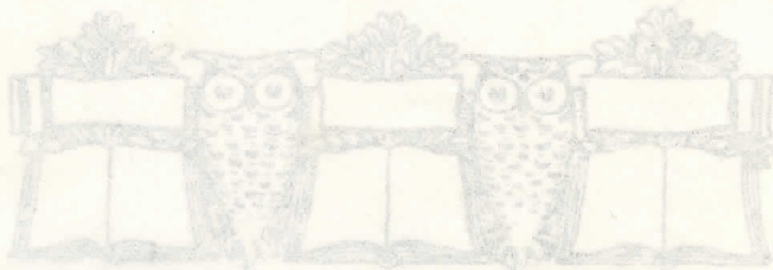
נפלא לחשוב מה רב מספר החברים שתרמו להצלחת הארוע: המזכירות - יעל ש' וקרול ב' אשר נתנו את האשור למפגש זה, שמעון פ' רשם ועשה סדורים למזון, המטבח - לשל, פיל ג' הכין שקופיות של הכתה, ג'וני ושולמית פ' הקרינו, אילזה ב"ח ציירה את המודעה ויחד עם אדם הכינה כבוד, איתן ג' צילם סרט וידאו, חנה עסקה בתאום הארוע וישראל א' עזר בהכנת

התכנית ולקח חלק פעיל, דברי הכפר שפירסם את הארוע, ויש לציין את חלקה של משפחתי שהכינה והגישו, כיבודי ושימשה כרקע של ג'וני לארגוש הקיבוץ שייך להם בכלל וקרה כדיוק ההיפך.

הרבה התענינות והרגשה שהחברים היו שותפים והבינו מה משמעות המפגש עבורי.

ואחרון אחרון: ההרגשה הממשית הנפלאה שיכולתי להציג לפני בני הכתה בצורה הממשית ביותר את הזכיה שזכיתי בה לבנות יחד עם קבוצה גדולה של חברים כפר ויישוב בישראל.

תודה לכולם אוסי

נכחו: מיכאל ד', קרול ב', יענקל מ', גדי ע', ג'קי ע', יוסי כ', רוי כ', צפורה ס', דני פ' קולין פ'.

נעדרו: ניל ש', ג'וני ה'.

1. דו"ח מצב על "הכונים צנרת". (מוזמן: אוסי א')

אוסי מסר על הפעולות שמהפעל נקט:

- א. עליה במחיר הפיטנגים - יש סימנים שהתוספת עומדת להקלט אך מוקדם מידי לקפוץ למסקנות.
- ב. פטורין של כ - 25 פועלים וקצוצים בהוצאות כלליות.
- ג. כמסגרת הממשלתית - נפגשנו עם השר שרון שהתייחס באופן חיובי לחיפוש פתרון לכעיה עד שתעשה הסבה למצצרים ריווחיים יותר.
- ד. התקיימה פגישה עם הנהלת כור וקבלנו מהם הכטחה להתייחס לכוון הפעולה שהצגנו.
- ה. נבחרה מועצת מנהלים בשם כור והישיבה הראשונה של המועצה החדשה תפגש ב 21.10.

2. דו"ח על מצב "הכונים יציקה".

להלן ס"ה תכנית המכירות המתוכננת לשנת 1987 ביחס לבצוע:

המחלקה	תכנית	ביצוע
חמרן	1271	1079
ברזים	3375	3404
מפעיל	-	13
ס"ה מצטבר	4496	4653
תכנית עד סוף השנה		6204

חמרן - עד כה למרות שהבצוע היה קרוב לתכנית, המחלקה עדיין פועלת בהפסד. הסיבה העיקרית לכך שהזמנות רבות הן עבור משרד הבטחון, במונחים דולרים ויש הכרח להעלות את המחירים כדי להגיע לתרומה מינימלית. פעולה בנדון החלה לפני כחודש עם תוצאות מעוררות אך יש לצפות לכך שמספר חודשים יעברו לפני שנוכל להגיע לערך התוצאות של כל ההזמנות. יחד עם זאת קבלנו הזמנה טובה מארה"ב במחיר סביר בהחלט ואם נצליח לייצר את ה Pylon בלי הרכה תקלות מחלקה זו תוכל להתחיל לתרום בהתחלת שנת 1989. עתיד המחלקה ידרוש דיון נוסף.

ברזים - מחלקה זו ממשיכה לייצר ולמכור בריווחית סבירה בהחלט. מורגשת תחרות בשוק. תגברנו את מערך המכירות על ידי הכנסתם של גדי ע' ואיתן ג' למחלקה ותקוותנו שתוך זמן קצר נתחיל להרגיש תוצאות. אין ספק כי אנו חייבים להגדיל באופן משמעותי את נפח השוק בארה"ב למדות שהריווחיות שם אינה מצטיינת במיוחד.

מפעיל - נמכרו כ - \$ 13,000 הראשונים של המפעיל. הבעיה המרכזית היא לייצר את שאר המידות

כדי לצאת לשוק בארה"ב. בארץ המפעיל התקבל יפה מאד ויש סכוי טוב למכירות גדילות והולכות בשנת 1988. באופן כללי הבעיה העקרית של המפעל היא שהרווח ירד למינימום והשיפור יבוא רק עם גידול המיחזור וההתבססות של מחלקת החמרן.

3. דיון בהשקעות חולה ושלחין בית לשם תרומה מירכית. (מוזמנים: יהונתן ט', אורן ק')
שלחין בית (ראה תכנית זריעה - נספח א')

סדורי השקאה לאור הכפלת מחירי הכותנה - הוחלט לרשת את ה - 80 דונם במנסורה דרום (פעולה שנדחתה לפני שנה). בנוסף יש להתגבר את לחץ המים - בשטח הכרם כדי לאפשר את המשך גידול השעועית העושה רושם של גידול מצליח וגם עוזרת לפזר את צריכת המים על פני תקופה ארוכה יותר.

מיכון - ועדת המשק אישרה את רכישת הכלים הבאים:

מזרעה	7,500 ש"ח	(נבדקת אפשרות של שכירת הכלי)
קולטיבטור חורף	6,000 ש"ח	
קולטיבטור קיץ	10,000 ש"ח	
מרסס מכוון	5,000 ש"ח	
ס"ה	28,000 ש"ח	
פחות מחרשה שנמכרה	5,600 ש"ח	
ס"ה	22,400 ש"ח	

יש לציין בסיפוק את מהירות הפעולה של שלחין בית להכנס לגידולים חדשים קרי: שעועית ותירס. גידול השעועית 300 דונם ב2 זריעות כבר התקדם ע"י שנוי בשיטת ההשקאה לטפטוף והיכול הראשון וכן זה העומד להקטף השבוע נראים משביעי רצון בהחלט.

חולה - (ראה תכנית זריעה - נספח ב')

סדור השקאה - ועדת המשק אישרה השקעות בסדורי מים של כ - 27,000 ש"ח על מנת להבטיח ספיקת מים שתאפשר ניצול מכסימלי של השטח. גידולי חורף על כל השטח אושרו על פי התכנית המפורטת בנספח ב'.

סכום ההשקעות בשלחין:

שלחין בית	סדורי השקאה	25,000 ש"ח
	מיכון נטו	22,500 ש"ח
		47,500 ש"ח
חולה	סדורי השקאה	27,000 ש"ח
ס"ה	ס"ה השקעות שלחין	74,000 ש"ח

כללית יש לציין ששלחין בית וחולה ס"ה 3,900 דונם מתוכננים למיחזור הכנסות של כ-2,500 מליון ש"ח וכ-900 אלף ש"ח תרומה ב' במידה והיכולים יהיו סבירים.

נספח א'

תכנית גידולים - שלחין בית

כותנה - 480 מ"ק מים לדונם אחד
שעועית - 550 מ"ק מים לדונם אחד

שם השטח	סה"כ	שעועית	כותנה	חיטה	שוליים
עמק	610		580	30	
ארבל	230	200		30	
מנסורה	215		215		
כרם	270	200		70	
מנסורה					
דרום	80			80	
קר 21	12			12	
גבעת העץ	90			90	
ר"פ	160		120	40	
חור טובא	480		470	10	
סה"כ	2,147	400	1,385	362	2,147

שמוש במים

כותנה - סה"כ מים 1,385 כפרול 480 = 665,000
שעועית - סה"כ מים 480 כפרול 550 = 220,000
סה"כ 885,000

נספח ב'

תחזית הכנסות - ענף החולה

ערך הדולר = 1.6 ש"ח

תכנית א' - מזרע של כל השטח

גידול + שטח	יכול לדונם-ק"ג	סה"כ לענף	מחיר לטון	סה"כ ב \$	סה"כ ש"ח
חיטה גרעינים 500	500	250	180	45,000	72,000
שבולת שועל 780	800	624	110	68,640	109,824
חיטה תחמיץ 450	900	405	100	40,500	64,800
תירס 1,190	1,700	2,023	150	303,450	485,520
בוטנים 540	500	270	600	162,000	259,000
סה"כ					

דו"ח משיבת ועדת כח אדם מיום: 6.10.87.

נכחו: מיכאל ד', ג'קי ע', יוסי כ', בני פ', כוב ו', אכלין ו'.
נעדרו: קרול ב', שמחה א'.

1. אמירה א' תצטרף לצות המטפלות בגן רימון.
2. טוני י' יעבוד כרגע באחזקת חדר האוכל ועם יציאתו של פלוא מ' ללימודים יצטרף לצוות השרברים.
3. עירית י' הצטרפה למחלקת ברזים - הרכבה.
4. התק"ס פנה בבקשה לגייס את פול ב' למחלקת התכנון של התק"ס. הבקשה אושרה כאופן עקרוני אך פול יצא רק עם מציאת מחליף עבורו בחדר האוכל.

דו"ח משיבת המזכירות מיום: 12.10.87.

נכחו: קרול ב', מיכאל ד', ג'וליה נ', שרה ד', גרשי א', מקס מ'.
נעדרו: יענקל מ', ישראל א', דודו פ', שאולה א'.

1. תקציב השתלמויות קצרות. (מוזמנים: צפורה 80, ג'ק ג', ג'נט נ')
שנת התקציבים הרגילה מתחילה למעשה בינואר ומסתיימת בחודש דצמבר, אך מאחר ושנת הלימודים והחוגים מתחילים כבר בחודש אוקטובר התעורר הצורך לקבוע את מסגרת תקציב ההשתלמויות הקצרות כבר עתה. המזכירות ממליצה להקציב השנה סכום זהה לזה שהוקצב בשנת הלימודים שעברה, והנושא יובא לאשור האסיפה.
בנוסף לכך הודגשה החשיבות לשמור על מסגרת התקציב ולא לחרוג ממנה. כיוון שועדת ההשתלמויות עובדת כרגע בהרכב לא מלא קרול הרגישה כי יש מקום למזכירות להכנס קצת יותר לעומק הנושא לצורך תמיכה בוועדה. הועלו מספר הצעות לשמירה על מסגרת התקציב והמשך הטיפול יהיה בידי ועדת ההשתלמויות.

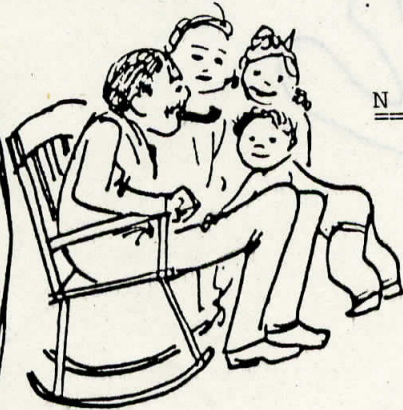
2. אינפורמציה:

- א. נורמן אנגלסברג הודיע כי הוא מתחנך בארה"ב בתאריך 8.11.87 וכי יחזור למשק בתאריך 23.11.87, יחד עם אשתו העתידה-לורן וכנה בן ה-13. מזל טוב!
- ב. אלן וו' הודיע על רצונו לעזוב את המשק אך נענה לבקשת מוסדות המשק להשאר כאן עד חודש נובמבר 88 לצורך לווי השלבים הראשונים של אולם ההתכנסות והמרכז הצבורי.

PARENTS PAGE

16.10.87.

NEWS OF THE WEEK

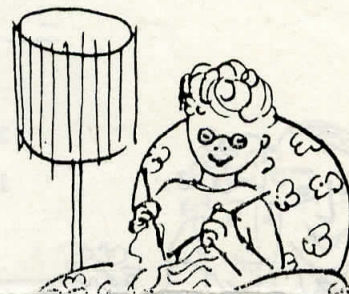

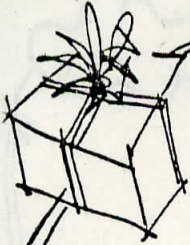
- * Sukkot programmes have been unusually well attended - perhaps because of the Israeli radio and television strike. Isn't it surprising that one can do without electronic news for a whole week. Thank G'd for Jordan and Lebanon and the B.B.C.
- * Ya'eli Frank was called up this week - and came home a day later for her first leave....until after Sukkot. She is the last one from her class to join up; in fact some of her classmates are already at the end of their army service.
- * As you know, Sukkoth is the festival for inviting guests to your home. Well, our kindergardens decided to invite the children of their age from Tuba, 112 of them! Everybody behaved beautifully; and the little ones had a grand time in the Luna Park, although the big roundabouts were out of action. And it seems that a taste for ice-cream is shared by all races and colours.
- * Thank goodness the rains haven't come yet. The boys have been working all hours to get the cotton in. 800 dunam cut - another 500 to go. We don't know yet what the quality of the cotton is this year, but prices are somewhat higher 'than last year.
- * The swimming season has come to a close - much to the chagrin of our Spartans, who have continued to use the pool even on the chilliest days.
- * Our best wishes for a speedy recovery to Pauline, who broke 'her wrist "falling off a chair" as she explained. It doesn't stop her from continuing to serve us with a smile in the shop. That's what you call an "Eshet Chayil".

The festive season ;is over. May we all
celebrate it together and
in good health next year.

S H A B B A T S H A L O M

Inge

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

19.10.87. Leelach Hadar

Danny Chayat

20.10. Jaques Golan

Mr. Alex Levine

21.10. Ya'el Levine

And to Yonathan Tubas, whose birthday we overlooked last week. don't take it to heart.

22.10. Noah Shein

Yo'el Weintraub

24.10. Naomi Forster

Danny Forster

Shanni Buskila

Ami Ben-Tsvi

Noah Beller (Tenne Grandson)

HAPPY ANNIVERSARY

18.10. Tsippora & Shaul Samberg

Michal & Ittamar Eder

22.10. Matty & Issy Devon

JAHREI T

26 Tishrei - Hilary Kaplan

1 Cheshvan -

Lucy Aptrut

